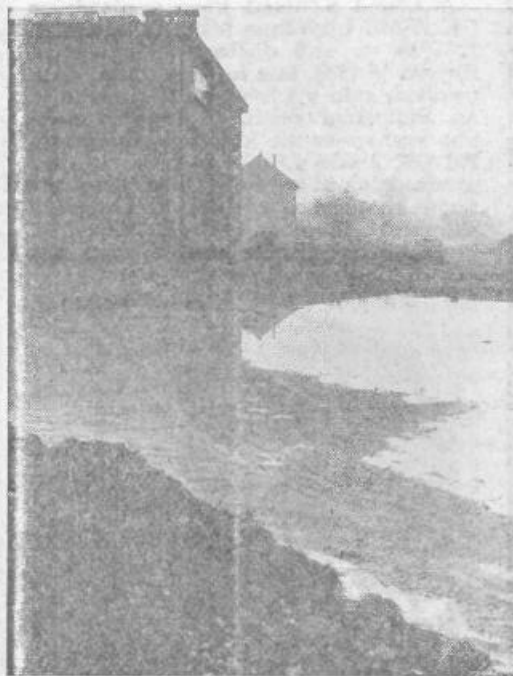

PISMA BRALCEV

Cesta št. 3

Po obljubah se ne da voziti

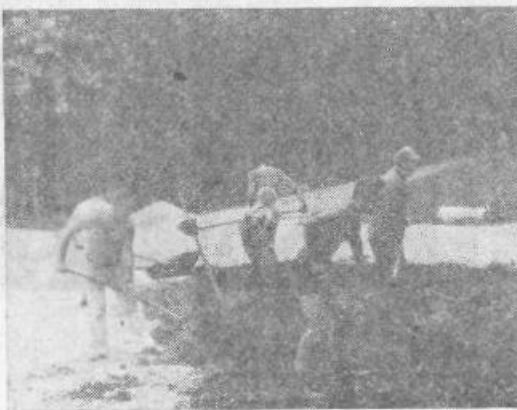
Celovška cesta že dolgo služi svojemu namenu. Ob rekonstrukciji sta bili zaprti Babnikova in Kumerdejeva ulica, tako, da so ves promet usmerili po »cesti št. 3«, cesti tisočerihih globokih luž in jezer.

Na eni strani gradijo proizvodne prostore PAP, na drugo stran pa tovornjaki dovažajo zemljo v deponijo. Pod težo njihovih koles se cestišče dobesedno pogreza in posamezne jame dosegajo globino tudi do 40 cm... Poklji so se tod valili gosti oblaki prahu, ob deževju pa se cesta spremeni v jezero, ki je težko prevozno, za pešce pa skoraj neprehodno. Ob tej cesti imajo svoje delovne prostore delavci Tiskarne Slovenija, ki so prispevali kar 50 starih milijonov za asfaltiranje, v želji, da obenem zaščitijo tudi drago elektronsko opremo. Sprašujemo se, kdaj bomo le dočakali asfalt?

Od asfalta so ostale prazne obljube, po katerih se ne da voziti.

A. Mehmedić

OBRAČALIŠČE V SELU

Krajani Sela, Vesce in Šinkovega turna so z udarniškim delom razširili cesto Selo—Utik in naredili avtobusno obračališče. Ker vozi dnevno po tej cesti 32 avtobusov, je asfaltna plast nujno potrebna. Krajani bodo sami prispevali po stari milijon dinarjev na hišo, ostalo pa pričakujejo od komunalne skupnosti. Obenem pričakujejo, da bodo do leta 1985 asfaltirane tudi ceste Utik—Bukovica, Selo—Šinkov turn in Vesca—Polje.

Anton Gosar, Selo 13

Predlogi nekadilca

Najpomembnejša je vzgoja

Kot nekadilcu mi je bil vaš članek »Klin izbijmo s klinom«, objavljen v številki 13, zelo všeč, saj je iz njega razvidno, da se je začelo organizirano delo z namenom varstva in čiščene okolja, v katerem živimo.

V zvezi s kadilsko strastjo bi bilo potrebno v vzgojnem pogledu marsikaj napraviti. Če se kadilci ne morejo ali nočejo odvaditi svoje razvade, bi jih bilo potrebno opozarjati, naj bodo obzirni do drugih ljudi, tj. do nekadilcev, do otrok, do starejših ali bolnih ljudi. Včasih so olikani kadilci vprašali za dovoljenje, če si smejo prižgati cigareto in bilo bi pametno, da bi takšno navado obnovili.

Res ni lepo in še manj vljudno, če kadilci na vse strani puhajo svoj cigaretni smrad in povsod puščajo za seboj odpadke — čike, ki še dolgo nato zasmrajajo ozračje v sobah ali dvoranah, gostinskih lokalih in podobno.

Predvsem pa bi bilo potrebno vzgojno vplivati na mladino, da ne bi začela kaditi. Do takšne razvade pride ponavadi iz čisto običajne »afnarije«, ko se dečki in deklice poskušajo med seboj, kdo bo bolj korajžno in uspešno kadil cigareto in bo s tem večji junak. Žalostno je gledati še napol otroke, ki prav »važno« vlečejo cigarete, še posebno grdo pa je videti to pri dekletih.

Televizija, radio in časopisje v zadnjem času že delujejo v tem smislu, vendar bi bilo potrebno kampanjo proti kajenju še bolj razširiti in popestriti s praktičnimi primeri škodljivosti kajenja.

Nadalje mislim, da nekadilci niso dolžni prisostvovati na sestankih, konferencah, zborih in podobno, kjer se na vse pretege kadi. Nekadilca v takem primeru boli glava ali kašlja, skratka počuti se slabo, na kar pa kadilci niti ne pomislijo.

Nekadilci — vozniki avtomobilov — naj bi se dogovorili, da ne bi sprejeli v avto nobene avtostoparja-kadilca; ali da ne bi kupovali pri takih prodajalcih, ki svojo službo opravljajo s cigareto v roki, ali da bi se izogibal družbe, kjer se na vse pretege kadi. V javnih prostorih, tj. po raznih uradih, bi morali prepovedati kajenje, posebno tam, kjer imajo opravka s strankami. Tudi v avtobusih naj bi določilo o prepovedi kajenja strogo izvajali, začeni pri šoferjih.

Lojze Hafner

Zobna ambulanta v Leku

Sadovi (dolgotrajnega) dogovarjanja

S skromno svečanostjo so v Leku ob Verovškovi ulici (imenovan tudi »nova lokacija«) 4. januarja 1980 odprli prvi del obratne ambulante in sicer zobno ordinacijo. Na sprejemu so se ob tej priložnosti zbrali predstavniki gospodarskega in samoupravnega življenja tovarne Lek ter Karla Januš, direktorica ZD Ljubljana—Šiška, Rado Draksler, Vlado Pleničar, Olga Pokavc, tovariš Tepina, specialist medicine dela v obratni ambulanti Litostroj, Vukašin Lutovac, predsednik OK ZSS Ljubljana—Šiška ter drugi.

Zbranim sta spregovorila nekaj uvodnih besed Lev Premru, pomočnik generalnega direktorja Leka ter Marko Stebe, predsednik IO OOS DSSS v Leku.

Vsi pričujoči so zobozdravstveni ekipi, ki bo v ambulanti opravljala svoje delo, zaželeli čimveč uspeha. Še posebej je to poudaril dr. Draksler, rekoč: »Bdeli bomo nad to ambulanto kot nad novorojenčkom.« Ni bila prerezana vrstica, vendar je ambulanta v naslednjih dneh že začela z delom.

Aktivnosti za delo ambulante segajo že v leto 1978. Zlasti intenzivno je bilo dogovarjanje in usklajevanje mnenj z ustreznimi institucijami (predvsem med Lekom in ZD Ljubljana TOZD Šiška) v letu 1979. Proti koncu leta so dogovori že rodili prve sadove, ki so se izrazili z začetkom obratovanja zobne ambulante.

Ordinacija, v kateri bo delala zobozdravstvena ekipa: stomatolog dr. Nada Rihar, zobotehnik Brane Sevšek, in sestra Ana Jenko, je med najsodobneje opremljenimi v Ljubljani.

Delavci Leka so vest o pričetku delovanja sprejeli z navdušenjem, saj so na ta trenutek dolgo čakali. Čas pa je tudi že bil, da dobi tako velika delovna organizacija, kot je Lek, svojo obratno ambulanto. Zato skoro pričakujemo tudi dan, ko bo začel delati tudi zdravnik — specialist medicine dela, ki bo opravljal tudi kurativo. Takrat šele bo obratna ambulanta v Leku zadovoljevala potrebe in izpolnjevala želje in zahteve delavcev Leka.

Janez Juvan